

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. K priznaniu náhrady trov právneho zastúpenia podľa advokátskej tarify, ktorá je nižšia ako účastník musel reálne vynaložiť**
Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 114/2017 zo dňa 17. 12. 2019
- 2. K odkladnému účinku správnej žaloby v súvislosti s možnosťou zadržania vodičského preukazu v rámci daňovej exekúcie**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 11S/190/2019 zo dňa 5. 12. 2019
- 3. K rozhodovaniu o trovách konania v prípade neúspechu v pomerne nepatrnej časti podľa CSP**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 9Co/318/2018 zo dňa 10. 12. 2019
- 4. K rozdielom v postupe súdu a vo vykonávaní dokazovania podľa CSP a CMP**
Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 5CoP/35/2019 zo dňa 18. 9. 2019
- 5. Zásada najlepšieho záujmu maloletého vs. bezodkladná úprava pomerov**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoP/84/2019 zo dňa 28. 11. 2019
- 6. K doručovaniu do elektronickej schránky právnickej osoby v dobe, keď nemá ustanovený štatutárny orgán**
Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 8S/39/2017 zo dňa 27. 2. 2019
- 7. K formulácii petitu žaloby o nahradenie prejavu vôle a k exekúcii rozhodnutia o nahradení prejavu vôle**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/403/2017 zo dňa 19. 11. 2018
- 8. Vplyv väzby konateľa na splnenie daňových povinností spoločnosti**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžfk/2/2016 zo dňa 12. 12. 2018
- 9. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení a uloženie povinnosti navrhovateľovi súdom podať v určitej lehote žalobu vo veci samej**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/206/2018 zo dňa 11. 12. 2018
- 10. K povinnosti preveriť hodnovernosť dodávateľa**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk/8/2018 zo dňa 12. 12. 2018
- 11. Oprávnenie správcu popierať aj judikované pohľadávky pred vyhlásením konkurzu**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/61/2018 zo dňa 20. 11. 2018
- 12. Absencia vlastníckeho práva pri dražbe**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/60/2017 zo dňa 31. 10. 2018
- 13. K postupu súdu v prípade, keď právnická osoba ako strana sporu nemá ustanovený štatutárny orgán**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cob/23/2019 zo dňa 10. 12. 2019
- 14. Nepriznanie príspevku na diétne stravovanie z dôvodu majetnosti žiadateľa**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžsk/104/2017 zo dňa 12. 12. 2018
- 15. Nemožnosť zasiahnuť do konkurzného konania rozhodnutím iného súdu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. 12. 2018

1. K priznaniu náhrady trov právneho zastúpenia podľa advokátskej tarify, ktorá je nižšia ako účastník musel reálne vynaložiť

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 114/2017 zo dňa 17. 12. 2019

Anotácia:

Ústavný súd riešil sťažnosť, týkajúcu sa prípadu, kedy úspešná sporová strana vyčíslila náhradu trov právneho zastúpenia podľa sadzobníka, hoci protistrana predložila dôkaz, ktorý má preukazovať podstatne nižšie reálne výdavky odporcu na účel úspešného právneho zastúpenia. Z citovaných odôvodnení rozhodnutí krajského súdu i najvyššieho súdu vyplývalo, že nepovažovali za potrebné sa argumentáciou sťažovateľa podrobnejšie zaoberať. Priklonili sa k jednoduchšiemu riešeniu, spočívajúcemu vo výpočte podľa advokátskej tarify. S dôkazom predloženým sťažovateľom sa vysporiadali použitím právneho názoru, ktorý v okolnostiach rozhodovanej veci odporoval jednej zo základných zásad rozhodovania o náhrade trov konania, a to zásade účelnosti.

Právna veta:

Nemožno uprednostniť v právnych predpisoch (sadzobník) vyjadrenú predstavu normotvorcu o sume účelných trov za jeden úkon právnej služby, ak predložené dôkazy vedú k zisteniu, že úspešný účastník vynaložil na účel právneho zastupovania podstatne nižšiu sumu. Striktné zotrvávanie na aplikácii § 151 ods. 5 OSP by v takom prípade malo za následok, že suma uložená súdom neúspešnému účastníkovi konania na zaplatenie v prospech úspešného účastníka by už ani nebola náhradou, ale inštitútom, ktorý by sa svojou podstatou približoval bezdôvodnému obohateniu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 655/2004 Z. z. – § 10 ods. 1
§ 151 ods. 5 OSP
§ 251 a § 255 CSP

2. K odkladnému účinku správnej žaloby v súvislosti s možnosťou zadržania vodičského preukazu v rámci daňovej exekúcie

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 11S/190/2019 zo dňa 5. 12. 2019

Anotácia:

Žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutí žalovaného Finančného riaditeľstva, ktoré navrhol v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami Daňového úradu Trenčín zrušiť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. Súčasťou žaloby bol aj návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa §185 písm. a) SSP, nakoľko okamžitým výkonom napadnutých rozhodnutí žalovaného hrozí u žalobcu závažná ujma a tiež iná finančná škoda, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Žalobca poukázal na skutočnosť, že správny orgán I. stupňa naďalej pokračuje vo vyrubovaní úrokov z omeškania, pričom žalovaný tieto rozhodnutia potvrdzuje.

Žalobca zastával názor, že je nevyhnutná ingerencia súdu, aby tento postup správcu dane bol zastavený, v opačnom prípade inštitút oddĺženia stráca akékoľvek opodstatnenie v právnom poriadku Slovenskej republiky.

V kontexte s uvedeným žalobca konštatoval, že ak bude musieť zaplatiť úroky z omeškania vyplývajúce z napadnutých rozhodnutí v správcom dane uložených lehotách, tak to bude preňho likvidačné. Naviac dňa 15.10.2019 do platnosti vstúpila novela zákona o správe daní, ktorá okrem iného umožní v rámci daňovej exekúcie (§ 94 zákona o správe daní) vymáhať daňové nedoplatky, iné peňažné plnenia uložené rozhodnutím (napr. aj úroky z omeškania) a iné aj formou zadržania vodičského preukazu (§ 98 ods. 1 písm. i) zákona o správe daní). Táto novela vstúpi do účinnosti dňa 01.01.2020. V súčasnosti nie je v možnostiach žalobcu uhradiť úroky z omeškania. Existuje preto predpoklad, že od nového roka bude žalobcovi zadržaný aj vodičský preukaz v rámci daňovej exekúcie. Ak by bol žalobcovi zadržaný vodičský preukaz a neskôr by bol žalobca úspešný v tomto súdnom konaní, vznikla by mu závažná ujma, keďže vodičský preukaz nevyhnutne potrebuje k svojmu každodennému fungovaniu.

Právna veta:

- I. Žalobca poukázal na skutočnosť, že správny orgán naďalej pokračuje vo vyrubovaní úrokov z omeškania, pričom žalovaný tieto rozhodnutia potvrdzuje. Dňa 15.10.2019 do platnosti vstúpila novela zákona o správe daní, ktorá okrem iného umožní v rámci daňovej exekúcie (§ 94 zákona o správe daní) vymáhať daňové nedoplatky, iné peňažné plnenia uložené rozhodnutím (napr. aj úroky z omeškania) a iné aj formou zadržania vodičského preukazu (§ 98 ods. 1 písm. i) zákona o správe daní). Táto novela vstúpi do účinnosti dňa 01.01.2020. V súčasnosti nie je v možnostiach žalobcu uhradiť úroky z omeškania. Existuje preto predpoklad, že od nového roka bude žalobcovi zadržaný aj vodičský preukaz v rámci daňovej exekúcie. Ak by bol žalobcovi zadržaný vodičský preukaz a neskôr by bol žalobca úspešný v tomto súdnom konaní, vznikla by mu závažná ujma, keďže vodičský preukaz nevyhnutne potrebuje k svojmu každodennému fungovaniu.
- II. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že prípadná daňová exekúcia realizovaná formou zadržania vodičského preukazu nie je bez ďalšieho dôvodom pre vyhovieť návrhu žalobcu.

Právna oblasť: Správne právo procesné

Právny inštitút: Zadržanie vodičského oprávnenia, Daňová exekúcia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 162/2015 Z. z. – § 185 písm. a)

3. K rozhodovaniu o trovách konania v prípade neúspechu v pomerne nepatrnej časti podľa CSP

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 9Co/318/2018 zo dňa 10. 12. 2019

Anotácia:

O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého nárok na náhradu trov konania vznikol žalobcovi, ktorý bol v danej veci stopercentne úspešný, trovy konania mu vznikli a ich náhradu si riadne uplatnil. V odvolaní žalovaný uviedol, že v napadnutom rozsudku okresný súd priznal žalobcovi 100 % náhradu trov konania napriek tomu, že z pôvodne žalovanej sumy 24 950 eur bol úspešný iba v sume 22 500 eur, vec bola v časti 2 450eur právoplatne zamietnutá. Žalobca dosiahol úspech iba 90 % a vo vzťahu k trovám konania bol čistý úspech 80 % a iba v tejto časti mu mali byť aj trovy priznané.

Právna veta:

I keď Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana mala v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti (pôvodne ust. § 143 ods. 3 OSP v znení do 30.6.2016) a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris), nič to nemení na tom, že aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o čo i len čiastočnom, ale úspechu jednej zo strán. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods.2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že hoci má strana v konaní neúspech v nepatrnej časti, v danom prípade 0,20 %, priznal jej plnú náhradu trov konania, keď rozhodnutie postupom najskôr podľa § 255 ods. 2 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania v rozsahu 99,20 %, by odporovalo súdnej praxi, ktorá vychádza z výkladu, že pomerne nepatrná časť predstavuje 5 % až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 60/2015 Z. z. – § 255

4. K rozdielom v postupe súdu a vo vykonávaní dokazovania podľa CSP a CMP

Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 5CoP/35/2019 zo dňa 18. 9. 2019

Anotácia:

Proti rozsudku v časti výroku určujúceho výšku výživného, ktorým sa má otec podieľať na výžive mal. syna, podal v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc odvolací súd, aby prihliadol na jeho majetkové pomery a zárobkové možnosti, ktoré mu aj napriek tomu, že má záujem mal. synovi zabezpečiť vzdelávanie v takom rozsahu, ako doteraz, neumožňujú platiť výživné v súdom prvej inštancie určenej výške bez toho, aby sa dostal do finančných ťažkostí.

Odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd na jednej strane dôsledne skúmal majetkové pomery matky, jej výdavky v súvislosti so zabezpečením bežných potrieb domácnosti, ako aj výdavky v súvislosti so starostlivosťou o mal. syna a správne sa zaoberal aj komplexom odôvodnených potrieb maloletého V., avšak na strane druhej len stroho a vágne konštatoval majetkové pomery, možnosti a schopnosti povinného otca, obmedzujúc sa pritom len na tvrdenia otca bez toho, aby sa s uvedenými skutočnosťami podrobne zaoberal. Súd prvej inštancie jednoznačne neuviedol, z akej výšky príjmu otca a jeho majetkových pomerov vychádzal pri určovaní výživného na maloletého oprávneného, čo robí napadnuté rozhodnutie o výživnom nepreskúmateľné.

Právna veta:

- I. Civilný mimosporový poriadok, na rozdiel od Civilného sporového poriadku, upravuje súdne konania, v ktorých sa „spor o hmotné právo“ zásadne nepredpokladá (i keď sám tvorca zákona v dôvodovej správe k CMP zdôrazňuje, že hoci medzi účastníkmi mimosporových konaní nie je charakteristický spor o právo, nevylučuje to, že medzi nimi môžu vzniknúť rozpory ohľadne predmetu konania – napr. v konaní o dedičstve, pri otázkach výchovy, výživného, či v konaniach v niektorých veciach právnických osôb a i.). Z dôvodovej správy k CMP môžeme vyčítať, že CMP upravuje konania, ktoré sú svojou povahou osobitné a pri ktorých je z rôznych dôvodov potrebná ingerencia štátu (najmä ochrana rodiny, záujmov maloletého a pod.), čo vyvoláva potrebu diferenciácie právnej úpravy procesného postupu. Do účinnosti CMP bol tento typ konaní upravený v piatej hlave tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, právna úprava však vykazovala viaceré dôvodné nedostatky. Medzi CSP a CMP platí vzťah „všeobecného a špeciálneho“, vyplýva z neho, že CMP upravuje iba také inštitúty, ktoré oproti CSP vykazujú určité odlišnosti. Procesné inštitúty, ktoré sú totožné v sporovom aj mimosporovom konaní, sa riadia ustanoveniami všeobecného kódexu, t. j. CSP (na subsidiárnu aplikáciu CSP odkazuje CMP vo svojom § 2 ods. 1).
- II. Mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav veci. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), súdy budú uplatňovať aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.).

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dokazovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 161/2015 Z. z. – § 2 ods. 1, § 35, § 36

5. Zásada najlepšieho záujmu maloletého vs. bezodkladná úprava pomerov

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoP/84/2019 zo dňa 28. 11. 2019

Anotácia:

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke maloletého Q. udelil súhlas so zmenou školy pre maloletého a súhlas na prihlásenie a zapísanie maloletého do G. B. S. XX, O.. Otcovi maloletého súčasne uložil povinnosť poskytnúť všetku potrebnú súčinnosť viažucu sa k prihláseniu a zapísaniu maloletého do G. B. S. XX, O.. 1.2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie vecne odôvodnil tým, že matka maloletého sa domáhala nariadenia vyššie uvedeného neodkladného opatrenia z dôvodu, že navštevovanie aktuálnej základnej školy (ZŠ Q.) už nie je v záujme maloletého. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Otec poukázal na skutočnosť, že mal. Q. môže školu zmeniť kedykoľvek a nejde o otázku, ktorú treba riešiť neodkladným opatrením, nie sú naplnené ani zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia.

Právna veta:

Naplnenie zásady – hľadiska najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, je hodnotou väčšieho významu ako prísne formálne skúmanie potreby bezodkladnej úpravy pomerov.

Právna oblasť: Civilné právo procesné, Rodinné právo

Právny inštitút: Najlepší záujem dieťaťa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 161/2015 Z. z. – čl. 4, § 360
160/2015 Z. z. – § 325 ods. 1

6. K doručovaniu do elektronickej schránky právnickej osoby v dobe, keď nemá ustanovený štatutárny orgán

Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 8S/39/2017 zo dňa 27. 2. 2019

Anotácia:

Platobný rozkaz bol doručovaný právnomu zástupcovi žalobcu a žalovanému v súlade s ust. § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu.

V návrhu na súd žalovaný uviedol, že správa (vzhľadom na štádium konania a úkony predchádzajúce podanému návrhu na neúčinnosť doručovania, okresný súd predpokladal, že ide o správu doručovanú do elektronickej schránky žalovaného, obsahom ktorej bol platobný rozkaz spolu s prílohami v zmysle doručky na čl. 35 spisu) bola žalovanému doručovaná v čase, kedy žalovaný nemal platne zvolené orgány družstva z dôvodu, že funkčné obdobie štatutárnych orgánov v zmysle stanov družstva a § 246 ods. 1 Obchodného zákonníka je 5 rokov. Voľba orgánov družstva bola vykonaná na členskej schôdzi zo dňa 09.03.2013, teda funkcia osôb, ktoré mali vykonávať pôsobnosť orgánov družstva zanikla uplynutím doby dňa 09.03.2018. Nová voľba orgánov bola vykonaná až dňa 03.07.2018, keď do funkcie boli ustanovení pôvodní členovia. Nakoľko prístup do dátovej schránky je viazaný na fyzickú osobu, ktorá vykonáva pôsobnosť štatutárneho orgánu, je zrejmé, že doručenie do dátovej schránky nebolo účinné, nakoľko neexistovala osoba, ktorá by uvedený prístup mohla vykonať. Na základe uvedeného považuje žalovaný fikciu doručenia za neúčinnú a žiada o opätovné doručenie uvedenej listiny (rozhodnutia súdu).

Právna veta:

Žalovaný v podanom návrhu nenamietal neexistenciu aktivovanej elektronickej schránky v čase, keď mu okresný súd doručoval platobný rozkaz, namietal to, že v čase doručovania nemal ustanovený štatutárny orgán, nakoľko pôsobnosť ustanovených osôb vykonávať funkciu štatutárneho orgánu zanikla a zmluvné preberanie sa mu nepodarilo zabezpečiť. K tomuto odvolaciemu dôvodu v zhode s okresným súdom i krajský súd uvádza, že predmetný platobný rozkaz bol doručovaný do elektronickej schránky žalovaného (právnickej osoby zapísanej v obchodnom registri) podľa doručky, a to spôsobom doručenia v zmysle ust. § 29 ods. 2 a 3 v spojení s ust. § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013Z. z.. V súvislosti s konaním právnickej osoby len na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia okresného súdu, poukazuje krajský súd na ust. § 13 ods. 1 veta druhá Obchodného zákonníka, podľa ktorého právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. V zmysle ust. § 222 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka družstvo je právnickou osobou. Družstvo sa zapisuje do obchodného registra a má postavenie podnikateľa (§ 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka). Pokiaľ si žalovaný ako právnická osoba nezabezpečil, aby jeho štatutárny orgán (členovia tohto orgánu), resp. ním poverená osoba mala prístup do elektronickej schránky, ktorá povinnosť vyplynula pre právnickú osobu dňom 01.07.2017, a to v zmysle ust. § 13 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z., nebolo možné tvrdenie žalovaného, že v čase doručovania nemal platne zvolené orgány, vyhodnotiť so záverom, že si objektívne nemohol prevziať elektronickú správu z dôvodov, ktoré nenastali na jeho strane alebo jeho pričinením.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: doručovanie písomností

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 160/2015 Z. z. – § 105
305/2013 Z. z. – § 13 ods. 4 písm. c), § 32 ods. 5 písm. b), § 33 ods. 1

7. K formulácii petitu žaloby o nahradenie prejavu vôle a k exekúcii rozhodnutia o nahradení prejavu vôle

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/403/2017 zo dňa 19. 11. 2018

Anotácia:

Žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie domáhal nahradenia prejavu vôle žalovaného tak, že ako predávajúci (žalovaný) uzatvára so žalobcom ako kupujúcim kúpnu zmluvu, ktorá je prílohou rozsudku. Žalobca svoj nárok odôvodňoval tým, že bol spoluvlastníkom nehnuteľností špecifikovaných v žalobe. Druhý spoluvlastník – spoločnosť predala svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach žalovanému na základe kúpnych zmlúv, pričom porušila predkupné právo žalobcu vyplývajúce z § 140 OZ. Žalobca na pojednávaní navrhol pripustiť zmenu žaloby tak, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti v podieloch konkretizovaných v návrhu na zmenu žaloby (konkretizované aj nehnuteľnosti). Následne žalobca doručil súdu prvej inštancie návrh na úpravu petitu žaloby o nahradenie prejavu vôle s uzatvorením kúpnej zmluvy.

17. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol v podstate z dôvodu, že nárok žalobcu uplatnený žalobou o nahradenie prejavu vôle považoval za nesprávne uplatnený, v rozpore s § 137 a § 229 CSP a ako nárok nevyplyvajúci z hmotného práva, uplatnený v rozpore s § 603 ods. 3 OZ, odporujúci § 605 OZ a § 43 a 44 OZ. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, poukazyval na doterajšiu rozhodovaciu prax súdov.

Právna veta:

Z citovaného ustanovenia § 137 a) CSP vyplýva možnosť domáhať sa nároku na plnenie, oproti § 80 písm. b) OSP sa neuvádza, z akého dôvodu. Žaloby na nahradenie prejavu vôle sa vždy považovali za žaloby na plnenie (porovnaj napríklad R 42/1965, 3Cz 53/73, uznesenie NS ČR 20Cdo/541/2005 z 27.10.2005). Podatá žaloba o nahradenie prejavu vôle vyplýva z § 229 CSP, ktorému zodpovedalo v minulosti ustanovenie § 161 ods. 3 OSP, preto možno konštatovať, že nová právna úprava nemala za následok žiadnu zmenu pri uplatnení nárokov spôsobom, ako to v prejednávanej veci urobil žalobca. Žalobný petit smerujúci k nahradeniu prejavu vôle za žalovaného smeruje podľa názoru odvolacieho súdu k tomu, aby vyhlásenie vôle bolo nahradené nie súdom, ale súdnym rozhodnutím a musí sa v ňom ukladať „vyhlásenie vôle“ (§ 161 ods. 3 OSP), resp. „povinnosť prejavu vôle“ (§ 229 CSP). To znamená, že petit musí smerovať k tomu, aby súd žalovanému uložil povinnosť prejavu vôle (vyhlásiť) vôľu a ide teda o žalobu na plnenie. Skutočným zmyslom takéhoto petitu je, aby rozsudky ukladajúce povinnosť prejavu vôle sa mohli po právoplatnosti rozsudku rovno zapísať do príslušného katastra a mali za následok zmenu vlastníckeho práva. Ak by úprava § 161 ods. 3 a § 229 neexistovala, rozsudky len upravujúce povinnosť uzavrieť zmluvu, ktorá by nebola súčasťou petitu žaloby alebo súčasťou rozsudku by bolo potrebné exekučne vykonať prostredníctvom ukladania pokút, čo by bolo nehospodárne a zbytočné. Pri rozsudkoch podľa § 229 CSP žiadna exekúcia neprebíha. Právoplatnosťou rozsudku je uložená povinnosť nahradená samotným rozsudkom, t.j. okamihom právoplatnosti sa povinnosť považuje za splnenú. Na kataster sa preto podá kúpna zmluva podpísaná žalobcom a právoplatný rozsudok.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Viazanosť súdu žalobným petitom

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 137 písm. c), § 229

8. Vplyv väzby konateľa na splnenie daňových povinností spoločnosti

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžfk/2/2016 zo dňa 12. 12. 2018

Anotácia:

Daňový úrad vykonal u žalobcu daňovú kontrolu. V rámci kontroly zistil vážne pochybenia v rámci odpočtu DPH. Správne orgány vyzvali žalobcu ako kontrolovaný k súčinnosti. Žalobca bol v priebehu daňovej kontroly nečinný a na výzvy správcu dane nereagoval. Keďže žalobca na výzvy správcu dane nereagoval, teda nevyužil svoje právo v priebehu daňovej kontroly byť aktívny, navrhovať, označovať a predkladať listinné dôkazy, podávať vysvetlenia na požiadanie správcu dane, ktorými by preukazoval uplatnenie nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Správca dane si z toho dôvodu bez súčinnosti žalobcu zadovážil podklady pre rozhodnutie, a to predovšetkým zisťovaním podstatných skutočností od iných daňových subjektov, v ktorých tiež prebiehali daňové kontroly a ktoré boli prepojené konateľom – spoločníkom v jednej. Správca dane dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto nebolo možné uznať odpočítanie dane zo sporných faktúr a tento záver logicky vyplýva aj zo samotného vykonania dokazovania správcou dane.

Právna veta:

Najvyšší súd uvádza, že väzba konateľa žalobcu bránila len jeho osobnému vystupovaniu v daňovom konaní, ale nepredstavovala objektívnu príčinu, ktorá by bránila žalobcovi podávať písomné vyjadrenia, či vysvetlenia. Žalobca má zákonnú možnosť z dôvodu väzby konateľa sa dať zastupovať zástupcom a zabezpečiť, aby nebol ukrátený na svojich právach.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Daňové konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 563/2009 Z. z. – § 45 ods. 2

9. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení a uloženie povinnosti navrhovateľovi súdom podať v určitej lehote žalobu vo veci samej

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/206/2018 zo dňa 11. 12. 2018

Anotácia:

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. U. R., bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava vo veci návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava III rozhodoval o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave tak, že dovolanie zamietol. Okresný súd Bratislava nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil – zmenil styk otca s maloletým A. U. R. na čas do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava. Na odvolanie otca Krajský súd v Bratislave uznesením rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie je dočasným opatrením, ktoré má v prvom rade sledovať najlepší záujem dieťaťa. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal otec dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, keďže súd nesprávnym procesným postupom znemožnil otcovi (strane), aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že napadnuté rozhodnutie je absolútne nedostatočne odôvodnené a je tak svojvoľné (arbitrárne).

Právna veta:

Zo znenia ustanovenia § 336 ods. 1 CSP totiž vyplýva, že súd „môže“ uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci, keď dospeje k záveru, že nárok zabezpečený predbežným opatrením vyžaduje ďalšie pokračovanie v konaní vo veci samej, avšak nie je vylúčené (zákon túto možnosť pripúšťa) ani to, že túto povinnosť neuloží napr. za situácie, že v čase rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení je žaloba vo veci samej už podaná, že z okolností vyplýva, že účastníci dospeli k mimosúdnej dohode, alebo pre iné dôvody, ktorých existencia vylúči potrebu uloženia tejto povinnosti. Len skutočnosť, že súd povinnosť podania žaloby vo veci navrhovateľovi neuloží, nespôsobuje, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení je následkom toho rozhodnutím vo veci samej, t.j. konečným rozhodnutím. Charakter dočasnosti a provizórnosti neodkladného opatrenia totiž nemusí vyplývať len zo súdom uloženej procesnej povinnosti podať žalobu vo veci samej, ale aj ako je tomu v prejednávanej veci, z iného vymedzenia jeho dočasnosti a provizórnosti vyplývajúceho zo znenia enuciátu rozhodnutia, prípadne aj len zo samotného odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň treba mať na zreteli, že v prípade neodkladných opatrení, na ktoré sa vzťahuje CMP, sú tu určité osobitosti vyplývajúce z povahy vecí podliehajúcich režimu konania CMP, na ktoré tento zákon prihliada a ktoré sa prejavujú v podobe.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 60/2015 Z. z. – § 336

10. K povinnosti preveriť hodnovernosť dodávateľa

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk/8/2018 zo dňa 12. 12. 2018

Anotácia:

Krajský súd zamietol žaloby žalobcu, ktorými sa domáhal preskúmania rozhodnutí Finančného riaditeľstva SR, ktorými potvrdil rozhodnutia Daňového úradu o nepriznaní nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty (DPH) za obdobia uvedené v rozhodnutí. Z výsledkov daňovej kontroly vyplýva, že nebol dôveryhodne preukázaný vznik daňovej povinnosti a dodávka softvéru počas daňovej kontroly a ani počas vyrubovacieho konania. Tvrdenie žalobcu, že správca dane vykonával vyhľadávaciu činnosť nemalo oporu v obsahu správneho spisu. Z obsahu správneho spisu je zrejmé, že žalobca si v kontrolovaných zdaňovacích obdobiach uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty z faktúry za dodávku softvéru. Nakoľko nebol preukázané dodanie tovaru osobou uvedenou na faktúrach, nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti v spoločnosti, ktorá údajne dodala softvér a tým následný nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty daňového subjektu. Uvedené rozhodnutie preskúmal Najvyšší súd SR. Najvyšší súd nezistil, že by správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, a preto sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú.

Právna veta:

Najvyšší súd opätovne na tomto mieste poukazuje na základnú zásadu obchodného práva, a to poctivého obchodného styku ale aj dodržanie nevyhnutnej miery opatrnosti v obchodných vzťahoch. Vzhľadom na spochybnenie reálnosti dodania tovaru odberateľovi deklarovaných zdaniteľných plnení, sa javí dôkazné bremeno zaťažujúce žalobcu, spočívajúce len v predložení zákonom požadovaných formálne vyhotovených účtovných dokladov ako nedostatočné. Bolo potrebné, aby sám žalobca preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia a starostlivosť vyplývajúcu z rizika podnikateľskej zodpovednosti za dosahovanie účelu jeho hospodárskej činnosti, aby zabránil tomu, aby sa stal súčasťou fiktívneho zdaniteľného plnenia zneužívajúceho právo poskytované zásadou neutrality DPH.

Nezodpovedá zásade zodpovedného a poctivého obchodného styku konanie podnikateľa, ktorý si riadne nepreverí svojho dodávateľa z hľadiska dôveryhodnosti, poctivosti, neooverí si obsah plnenia, či tento zodpovedá dohodnutému predmetu plnenia. Je na daňovom subjekte, aby v prípade kontroly vedel preukázať existenciu materiálneho plnenia a že vykonal rozumné opatrenia, aby sa ubezpečil, že sa nepodieľa na nelegálnej činnosti. Nevyhnutná miera opatrnosti vyplývala aj z predmetu vzájomného plnenia, ktorým mal byť softvér a prevod majetkových autorských práv v zmysle autorského zákona.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Daň z pridanej hodnoty

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 563/2009 Z. z. – § 24 ods. 4, § 44
222/2004 Z. z. – § 49 ods. 1

11. Oprávnenie správcu popierať aj judikované pohľadávky pred vyhlásením konkurzu

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/61/2018 zo dňa 20. 11. 2018

Anotácia:

Okresný súd určil, že popretá pohľadávka žalobcu prihlásená súhrnnou prihláškou sa považuje za oprávnenú, čo do vymáhateľnosti. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie, pretože bol toho názoru, že nemožno poprieť ním prihlásené pohľadávky vyplývajúce z právoplatných rozhodnutí príslušného správneho orgánu preto vyhodnotil súd prvej inštancie ako neudržateľný a rozporný s právnou úpravou. Krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu. Najvyšší súd dovolanie žalobcu zamietol.

Právna veta:

Vychádzajúc z vyššie uvedeného a so zreteľom na dovolateľom vymedzenú právnu otázku dovolací súd konštatuje, že: I. Z ustanovenia § 32 ods. 18 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nevyplýva záver, že by pohľadávky priznané rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci nemali podliehať preskúmvaniu zo strany správcu. Správca je v prípade zistenia spornosti povinný poprieť aj pohľadávku priznanú rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci. II. Dôvodom pre účinné popretie pohľadávky priznanej rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci môžu byť len skutočnosti, ktoré nastali po vydaní rozhodnutia. Skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním rozhodnutia, nemôžu byť dôvodom pre popretie judikovanej pohľadávky, nakoľko ich posúdenie patrilo do právomoci orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

Právna oblasť: Konkurzné právo

Právny inštitút: Popretie pohľadávky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 7/2005 Z. z. – § 32 ods. 1, 2, 5, 9, 13, 14, 19

12. Absencia vlastníckeho práva pri dražbe

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/60/2017 zo dňa 31. 10. 2018

Anotácia:

Okresný súd rozsudkom uložil žalovanej povinnosť vydať žalobkyni nehnuteľnosti, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Takto rozhodol poukazujúc na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že na strane žalobkyne sú splnené podmienky pre vyhovieť žalobe v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na poskytnutie ochrany proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Súd vyslovil názor, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom dražby, nenadobudla žalovaná platne kúpou od intervenientky, nakoľko intervenientka nebola vlastníkom nehnuteľnosti. Intervenientka získala nehnuteľnosť na verejnej dražbe od záložcu. Pretože záložca nebol vlastníkom predmetu dražby, nemohol preniesť na ďalšiu osobu jej vlastníctvo. Z tohto dôvodu intervenientka ako nevlastník nemohla previesť vlastníctvo k nehnuteľnostiam kúpou zmluvou na žalovanú. Krajský súd na odvolanie žalovanej a intervenientky rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná.

Právna veta:

Ak v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote odo dňa príklepu nebola podaná žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby, nemôže byť v tejto dražbe nadobudnuté vlastnícke právo vydražiteľa úspešne spochybnované, a to ani v prípade, ak ten, kto bol na dražbe považovaný za vlastníka predmetu dražby, nebol jeho skutočným vlastníkom. Pokiaľ v zákonom stanovenej lehote (okrem výnimky, ktorá v danom prípade neprichádza do úvahy) nebola podaná žaloba o určenie neplatnosti dražby, jej účinky, medzi ktoré patrí aj nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom, už nemožno spochybníť. V takomto prípade neplatnosť dražby už nemožno posudzovať v žiadnom inom konaní, a to ani ako predbežnú otázku napr. v konaní o určenie vlastníctva alebo o vydanie veci. Výnimkou by mohli byť len prípady, v ktorých by nebolo zrejmé, čo bolo vydražené a kto urobil najvyššie podanie, resp. ak by v skutočnosti nešlo o dobrovoľnú dražbu, ale o predstierané konanie. Vydražiteľ, ktorý uhradil cenu dosiahnutú vydražením v ustanovenej lehote a ktorému bol udelený príklep, môže v dôvere v ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z. legitímne očakávať, že pokiaľ nebude v zákonom stanovenej lehote podaná žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, jeho vlastnícke právo k predmetu dražby, ktoré nadobudol príklepom, už nemôže byť spochybnené. Inak sa nenaplnila ním očakávaná ochrana a právna istota poskytnutá mu zákonom určením lehoty, v ktorej možno napadnúť platnosť dražby, resp. by bola popretá. Pokiaľ subjektívne právo, ktorým je aj vlastnícke právo, vzniklo vydražiteľovi ako účinok, t. j. právny následok platnej dražby ako právnej skutočnosti, potom bez vyslovenia neplatnosti dražby nemožno zároveň tvrdiť, že takýto účinok nenastal, t. j. že vydražiteľ vlastnícke právo nenadobudol, pretože zostalo skutočnému vlastníkovi. Inak povedané nemožno akceptovať záver, že určitý účinok nastal a zároveň nenastal, resp. že dražba je platná a zároveň neplatná.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Dražba

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 527/2002 Z. z. – § 21

13. K postupu súdu v prípade, keď právnická osoba ako strana sporu nemá ustanovený štatutárny orgán

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cob/23/2019 zo dňa 10. 12. 2019

Anotácia:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa banka ako žalobkyňa domáhala určenia neúčinnosti zmluvy o prevode obchodných podielov a neplatnosti kúpnej zmluvy.

Súd vyšiel zo zistenia, že právna predchodkyňa žalobkyne ako veriteľ uzatvorila úverové zmluvy, ktorými jej poskytla splátkový úver a kontokorentný úver. Pohľadávky z týchto zmlúv boli zabezpečené ručením spoločníkov s.r.o. Títo boli aj spoločníkmi žalovaného v 2. rade, pričom neskôr previedli svoje podiely aj svoje bonitné nehnuteľnosti. Žalovaná spoločnosť previedla svoj podnik na inú osobu. Kvôli tomuto porušeniu zmluvy veriteľka vyhlásila predčasnú splatnosť oboch úverov. Z tohto skutkového stavu súd právne uzavrel, že podľa § 42a ods. 1 Obč. zák. možno odporovať len úkonom dlžníka, nie ručiteľa. V odvolaní sa žalobkyňa domáha zmeny tohto rozsudku. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že nemožno odporovať úkonom ručiteľa.

V odvolacom konaní súd riešil plnomocenstvo z 5. júna 2018, ktoré zástupkyňa predložila a ktorým ju žalovaný v 1. rade splnomocnil na zastupovanie ako „predtým konateľ“ žalovanej v 2. rade. Z výpisu z obchodného registra však vyplýva, že žalovaný v 1. rade prestal byť konateľom žalovaného v 2. rade už 13. decembra 2016. Podľa § 13 ods. 1 Obch. zák. za žalovaného v 2. rade ako obchodnú spoločnosť konal jej štatutárny orgán, ktorým podľa § 133 Obch. zák. je jeden alebo viac konateľov. Podľa zápisu v obchodnom registri však konateľom žalovanej v 2. rade bol do 5. januára 2017 žalovaný vo 4. rade a od tohto dátumu žalovaná v 2. rade nemá žiadneho konateľa.

Právna veta:

- I. Nový C. s. p. nerieši výslovné situáciu, pokiaľ strana – právnická osoba nemá ustanovené štatutárne orgány a neexistuje ani iná osoba, ktorá by za ňu mohla konať. Podľa § 72 C. s. p. sa totiž na konanie za právnickú osobu použijú osobitné predpisy, teda v prípade obchodných spoločností Obchodný zákonník. Ten v § 14 až 16 upravuje aj možnosť iných osôb konať za právnickú osobu (prokuristi, tí, ktorí boli poverení určitou činnosťou, prípadne v prevádzkarni), z čoho na účely civilného sporového konania má význam len prokúra a § 15 Obch. zák. V prerokúvanej veci z obchodného registra nevyplýva, žeby žalovaný mal ustanoveného prokuristu. Pokiaľ teda žalovaný nemá ani štatutárny orgán, ani prokuristu, môžu zaňho konať len osoby poverené činnosťou, ktorá má súvis s civilným sporovým konaním (§ 15 ods. 1 Obch. zák.). Pokiaľ neexistuje žiadna takáto osoba, tak v podstate neexistuje nikto, kto by bol oprávnený konať za právnickú osobu – žalovaného. Podľa už cit. § 13 ods. 1 Obch. zák. však za právnickú osobu môžu konať len tieto osoby, iný spôsob konania neprichádza do úvahy. Neexistencia takýchto osôb však znamená, že chýba jedna z procesných podmienok podľa § 161 C. s. p., a to existencia osoby, ktorá by bola vôbec oprávnená konať za právnickú osobu. Bez existencie takejto osoby nemožno účinne robiť procesné úkony ani voči právnickej osobe, ani táto osoba ich nemôže účinne robiť.
- II. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní pokúsi odstrániť nedostatok podmienok konania buď tým, že zistí osobu, ktorá by za žalovanú mohla konať postupom podľa § 15 Obch. zák., alebo iným spôsobom. V tomto smere treba predovšetkým poukázať na staršiu prax, ktorá pripúšťala ustanovenie procesného opatrovníka aj právnickej osobe, ktorá nemá ustanovené štatutárne orgány, s odkazom na § 29 O. s. p. účinného do 30. júna 2016 (porov. napr. uznesenie NS SR sp. zn. 5 Obdo 17/2013). V súčasnosti platný C. s. p. neobsahuje výslovné ustanovenie o možnosti takéhoto postupu, zároveň však doktrína uvažuje nad tým, že by tento postup mohol byť prípustný [porov. z posledného obdobia napr. Hlušák, M. O možnosti ustanoviť opatrovníka právnickej osobe. In Husár, J., Csach, K. (eds) Konflikty záujmov v práve obchodných spoločností. Bratislava : Wolters Kluwer 2018]. V tejto súvislosti možno poukázať na nové ustanovenie § 66 ods. 5 Obch. zák. účinné od 1. januára 2018, podľa ktorého je bývalý konateľ povinný poskytovať primeranú súčinnosť okrem iného súdom. Na druhej strane bolo podľa § 68 ods. 6 písm. a) Obch. zák. neustanovenie orgánu spoločnosti dôvodom jej zrušenia súdom, a to aj bez návrhu, na základe podnetu iného štátneho orgánu. Registrový súd by bol potom povinný skúmať, či táto obchodná spoločnosť má majetok, a ak áno, nariadiť jej likvidáciu a ustanoviť likvidátora, na ktorého v zmysle § 72 ods. 1 Obch. zák. prechádza pôsobnosť štatutárneho orgánu, teda aj oprávnenie konať za spoločnosť pred súdom.

Právna oblasť: Obchodné právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Neplatnosť kúpnej zmluvy, zastúpenie, Konanie za spoločnosť

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 160/2015 Z. z. – § 72, § 161

14. Nepriznanie príspevku na diétne stravovanie z dôvodu majetnosti žiadateľa

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžsk/104/2017 zo dňa 12. 12. 2018

Anotácia:

V právnej veci žalobcu c/a žalovanému Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny sa žalobca cestou kasačnej sťažnosti domáhal, aby Najvyšší súd SR konanie prerušil a vec predložil Ústavnému súdu na rozhodnutie o súlade právnych predpisov alebo aby zrušil rozsudok Krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Najvyšší súd SR kasačnú sťažnosť zamietol a stotožnil sa s rozhodnutím Krajského súdu. Spor spočíval v tom, že sťažovateľ prezentoval názor v zmysle ktorého, považoval nepriznanie dávky z dôvodu jeho preukázateľne dobrej majetkovej situácie za diskriminačné, keďže odhladnuc od nej by mu bola dávka priznaná.

Právna veta:

Nastavenie stropu (výšky) príjmu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, nad ktorý už nie je možné objektívne konštatovať, že peňažný príspevok bude náležite plniť svoju nosnú kompenzačnú funkciu pretože potenciálny adresát preukázateľne disponuje takým príjmom, z ktorého sa vie v tomto ohľade zabezpečiť sám, nemožno bez ďalšieho chápať ako diskrimináciu tých osôb, ktoré sú zdravotne ťažko postihnuté, no dosahujú vyšší príjem (resp. majú majetok) ako sa to nespôsobne domnieva sťažovateľ.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Sociálne zabezpečenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 447/2008 Z. z. – § 41 ods. 12, § 38 ods. 17, § 18 ods. 18

15. Nemožnosť zasiahnuť do konkurzného konania rozhodnutím iného súdu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. 12. 2018

Anotácia:

Žalobcovia sa domáhali určenia, že plán speňaženia pri speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu pri predaji podniku úpadcu v rámci 4. kola ponukového konania na predaj podniku úpadcu uzavretím zmluvy o predaji podniku porušený nebol. Žalobcovia zároveň navrhli, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upraví pomery tak, že žalovaný správca konkurznej podstaty je povinný zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva žalobcu v 2. rade k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu v 2. rade. Podľa súdu prvej inštancie nie je možné správcu konkurznej podstaty neodkladným opatrením obmedzovať vo výkone jeho právomocí, upravených osobitným predpisom. Neodkladné opatrenie by zasahovalo do vedeného konania.

Právna veta:

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné výkon činností, uložených žalovanému v jednom konaní, zakázať súdnym rozhodnutím vydaným v inom konaní. Súd prvej inštancie správne dôvodil stanoviskom obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.12.2002, sp. zn. Obpj 7/2002, v zmysle ktorého usmerňovať činnosť správcu konkurznej podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konkurzného konania a predbežným opatrením (za účinnosti C. s. p. – neodkladným opatrením) vydaným v inom konaní nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. Z odôvodnenia citovaného stanoviska vyplýva, že konkurzné konanie, tak ako každé súdne konanie, je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Do súdneho konania nemôže zasahovať žiaden iný súd (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravnom prostriedku), ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správcovi podstaty ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Takýto postup by mohol viesť k situácii, že by správcovi boli dané vzájomne si odporujúce pokyny. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. Takéto predbežné opatrenie by bolo neprípustným zásahom do iného konania.

Právna oblasť: Konkurzné právo

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: pre SR: 7/2005 Z. z. – § 40 ods. 2, § 41